

IZJAVA IZ NASHVILLEA

KOALICIJA ZA BIBLIJSKU SPOLNOST

Znajte da je Jahve Bog; On nas stvorio i mi smo njegovi, ... (Psalam 100,3).

Preambula

Na početku 21. stoljeća evanđeoski se kršćani nalaze u razdoblju povijesne tranzicije. Budući da zapadna kultura postaje sve više postkršćanska, to nas potiče da iznova preispitujemo što znači biti ljudsko biće. Duh našega vremena više ne razabire ljepotu Božjega plana za ljudski život te kao takav više ne može u njoj niti uživati. Mnogi poriču da je Bog stvorio ljudska bića na svoju slavu i da njegove dobre namjere za nas obuhvaćaju naša osobna i fizička bića kao muškaraca i žena. Uobičajeno je misliti da ljudski identitet muškarca i žena ne predstavlja dio prelijepoga Božjega plana, već da je on, naprotiv, samo izraz osobnih sklonosti pojedinca. Tako se put do potpune i trajne radosti, koji slijedi dobar Božji plan za njegova stvorenja, zamjenjuje kratkovidnim alternativama koje će prije ili kasnije dovesti do razaranja ljudskoga života i obeščastiti Boga.

Taj sekularni duh našega vremena za kršćansku Crkvu predstavlja velik izazov. Hoće li Crkva Gospodina Isusa Krista odustati od svoga biblijskog uvjerenja, svoga jasnog opredjeljenja i hrabrosti te se utopiti u duhu novoga doba? Ili će se ipak čvrsto držati riječi života, crpeći hrabrost od Isusa i bez srama nastaviti dalje objavljivati Njegov put, kao onaj koji vodi u život? Hoće li Crkva, suprotstavljajući se suvremenoj kulturi, i dalje jasno svjedočiti svijetu, koji izgleda da tone u propast?

Uvjereni smo da naš naraštaj treba dokazati svoju vjernost na način da ponovno objavi istinitu priču o svijetu i o mjestu koje u njemu zauzimamo – posebice kao muškarci i žene. Kršćansko Sveto pismo uči da je samo jedan Bog, koji je Stvoritelj i Gospodar svega. Samo Njemu svako ljudsko biće duguje radosnu zahvalnost, veličanje od srca i potpunu odanost. To je način kojim se ne samo proslavlja Boga već i spoznaje samoga sebe. Zaboraviti našega Stvoritelja zapravo znači zaboraviti sebe jer stvorio nas je za sebe. Ne možemo sebe istinski spoznati, a da istinski ne poznajemo Njega koji nas je stvorio. Nismo stvorili sami sebe. Ne pripadamo sami sebi. Naš istinski identitet, identitet muškaraca i žena, dolazi od samoga Boga. Ne samo da je besmisleno, već je i beznadno, sebe pokušavati pretvoriti u nešto za što nas Bog nije stvorio.

Vjerujemo da Božji plan za njegovo stvorenje i način spasenja ima svrhu Bogu donijeti najveću moguću slavu, a nama najveće moguće dobro. Božji dobar plan osigurava najveću moguću slobodu. Isus je rekao da je došao kako bismo imali život, i to život u izobilju. On je za nas, a ne protiv nas. Stoga, u nadi da služimo Kristovoj crkvi i javno svjedočimo dobru Božju namjeru za ljudsku spolnost, onako kako je otkrivena u kršćanskom Svetome pismu, objavljujemo sljedeće tvrdnje:

Članak 1

POTVRĐUJEMO da je Bog stvorio brak kao zavjetnu, spolnu, prokreativnu, cjeloživotnu zajednicu jednoga muškarca i jedne žene, kao dvoje supružnika, koja simbolizira zavjetnu ljubav između Krista i njegove nevjeste Crkve.

PORIČEMO da je Bog stvorio brak kao homoseksualni, poligamni ili više-ljubavni odnos. Također, poričemo da je brak puki ugovor koji je isključivo u ljudskoj nadležnosti te da ne predstavlja savez sklopljen pred Bogom.

Članak 2

POTVRĐUJEMO da je Bog objavio svoju volju da ljudi žive izvan braka u čistoći, a u braku u vjernosti.

PORIČEMO da bilo kakve sklonosti, želje ili obveze ikad mogu opravdati seksualni odnos prije ili izvan braka, kao i to da mogu opravdati bilo koji oblik seksualnog nemorala.

Članak 3

POTVRĐUJEMO da je Bog stvorio Adama i Evu, prva ljudska bića, na svoju sliku, ravnopravna pred Bogom kao osobe, no različita kao muškarca i ženu.

PORIČEMO da Bogom dane razlike između muškarca i žene mogu biti uzrok da su ljudska bića zbog svoje spolne pripadnosti nejednaka u svome dostojanstvu ili vrijednosti.

Članak 4

POTVRĐUJEMO da Bogom dane razlike između muškarca i žene odražavaju izvorni Božji plan stvaranja i da imaju svrhu osigurati ljudsko dobro i blagostanje.

PORIČEMO da su takve razlike rezultat pada, ili da predstavljaju tragediju koju treba prevladati.

Članak 5

POTVRĐUJEMO da su razlike između muških i ženskih reproduktivnih organa sastavni dio Božjega plana samosvijesti muškarca ili žene.

PORIČEMO da fizičke anomalije ili psihološki uvjeti poništavaju Bogom danu poveznicu između biološkog spola i samosvijesti muškarca ili žene.

Članak 6

POTVRĐUJEMO da su osobe rođene s fizičkim poremećajem razvoja spola također stvorene na sliku Božju, a njihovo je dostojanstvo i vrijednost jednako kao dostojanstvo i vrijednost svih drugih osoba. O njima Gospodin Isus govori kao o „ljudima koji su od rođenja nesposobni za ženidbu“. No oni su, zajedno sa svima drugima, dobrodošli kao vjerni sljedbenici Isusa Krista i trebali bi prihvatiti svoj biološki spol u onoj mjeri u kojoj se može odrediti.

PORIČEMO da nejasnoće vezane uz biološki spol dotičnu osobu čine nesposobnom da vodi plodonosni život u radosnoj podložnosti Kristu.

Članak 7

POTVRĐUJEMO da je samosvijest ljudskoga bića, kao muškarca ili žene, određena svetom Božjom namjerom koja se ostvaruje kroz stvaranje i otkupljenje, kao što je to objavljeno u Svetom pismu.

PORIČEMO da usvajanje homoseksualne ili transrodne samosvijesti može biti u skladu sa svetim Božjim namjerama koje se ostvaruju kroz stvaranje i otkupljenje.

Članak 8

POTVRĐUJEMO da ljudi koji doživljavaju seksualnu privlačnost za osobe istoga spola mogu kroz vjeru u Isusa Krista živjeti bogat i plodonosan život ugodan Bogu ako žive u čistoći, što se jednako odnosi i na sve druge kršćane.

PORIČEMO da je seksualna privlačnost za osobe istoga spola sastavni dio prirodne dobrote Božjega prvobitnog stvaranja ili da ostavlja bez nade evanđelja.

Članak 9

POTVRĐUJEMO da grijeh iskrivljava seksualne želje, udaljavajući ih od bračnog zavjeta i usmjeravajući prema seksualnom nemoralu. Takvo iskrivljanje uključuje kako heteroseksualni tako i homoseksualni nemoral.

PORIČEMO da trajna navika želje za seksualnim nemoralom opravdava nemoralno seksualno ponašanje.

Članak 10

POTVRĐUJEMO da odobravati homoseksualni nemoral ili transrodnost predstavlja grijeh te da takvo odobravanje podrazumijeva ključni odmak od kršćanske vjernosti i kršćanskog svjedočanstva.

PORIČEMO da odobravanje homoseksualne nemoralnosti ili transrodnosti može biti pitanje moralne ravnodušnosti, s čime bi se vjernici kršćani mogli slagati ili ne.

Članak 11

POTVRĐUJEMO da je naša dužnost uvijek govoriti istinu u ljubavi, podrazumijevajući pritom i prilike kada se jedni drugima obraćamo kao muškarac ili žena.

PORIČEMO bilo kakvu obvezu da govorimo na način koji obeščašćuje Boga i njegov plan za one koji nose njegovu sliku kao muškarci i žene.

Članak 12

POTVRĐUJEMO da Božja milost u Kristu osigurava milosrdni oprost i moć osobne preobrazbe i da taj oprost i moć omogućavaju da Isusov sljedbenik uništi grešne želje te nadalje živi na način dostojan Gospodina.

PORIČEMO da Božja milost u Kristu nije dovoljna za oprost svih seksualnih grijeha te za davanje snage za život u svetosti svakom vjerniku koji se osjeća privučen seksualnim grijehom.

Članak 13

POTVRĐUJEMO da Božja milost u Kristu omogućava grešnicima da odustanu od transrodne samosvijesti i da uz pomoć božanskog strpljenja prihvate Bogom danu vezu između biološkog spola i samosvijesti kao muškarca ili žene.

PORIČEMO da Božja milost u Kristu odobrava samosvijest koja je u suprotnosti s objavljenom Božjom voljom.

Članak 14

POTVRĐUJEMO da je Krist Isus došao na svijet kako bi spasio grešnike te da su kroz Kristovu smrt i uskrsnuće, oprostjenje grijeha i vječni život dostupni svakoj osobi koja se pokaje za grijeh i povjeruje da je samo Krist Spasitelj, Gospodin i najveće blago.

PORIČEMO da Božja ruka može biti prekratka da bi spasila ili pak da je bilo koji grešnik izvan njezinoga dosega.

Prevela s engleskog Dalia Matijević